

ת"פ 4120/11 - מדינת ישראל נגד תומר קנפו, א

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4120-11-14 מדינת ישראל נ' קנפו
ת"פ 38100-02-16 מדינת ישראל נ' קנפו ואח'
תת"ע 2307-02-15 מדינת ישראל נ' קנפו
תת"ע 4062-10-15 מדינת ישראל נ' קנפו
תת"ע 8331-02-16 מדינת ישראל נ' קנפו
תת"ע 6888-01-17 מדינת ישראל נ' קנפו

בפני כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
בעвин: מדינת ישראל

הממשימה

נגד

1. תומר קנפו

2. א (ענינו הסתלים)

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

הרקע:

1. נאשם מס' 1 (להלן: "הנאשם") הורשע, על פי הודהתו, בעבירות שיויחסו לו - ב- 6 כתבי אישום שהוגשו נגדו, כדלהלן:

א. **בת"פ 4120-11-14** הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין
תש"ז - 1977.

על פי עדויות כתוב האישום, ביום 18/2/2014 תקף הנאשם מנהל תחנת דלק בירושלים (להלן
בסעיף זה: "המתלון"). על רקע בקשת המתלון מהנאשם שיפסיק לעשן יצא הנאשם מרכבו,
ניגש למטלון, דחף אותו ו אחוז בחולצתו בתנועת דחיפה נוספת.

ב. **בת"פ 38100-02-16** הורשע הנאשם באربע עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק
העונשין תש"ז - 1977, שלוש עבירות של פריצה לרכב בכונה לגנוב, לפי סעיף 413ו סיפה
לחוק הנ"ל, ועבירה אחת קבלת דבר במרמה בנسبות חמירות, לפי סעיף 415 סיפה לחוק

עמוד 1

הנזכר.

על פי המפורט בחלק הכללי של כתוב האישום המתוקן, הנאשם, אדם בשם מחמוד אטרש (להלן: "אטרש") ואחרים נוספים, קשו קשרו לגנוב כלי רכב בירושלים. במסגרת הקשר פנה הנאשם לנאים 2, אותו הכיר כבעל נגשות לכלי רכב שונים במסגרת עיסוקו במכירת כלי רכב, והציע לו להצטרף לקשרת הקשר ולגנוב כלי רכב. הנאשם הסביר לנאים 2 כי תפקידו יהיה ליצור קשר עם אנשים המעורנים למכוור את רכbum, וلتעוזם לפניהם בכזב כי עליו לחתם מהם את הרכב כדי להראותו ללקוח, או על מנת לבדוק את הרכב. לאחר שהרכב הגיע לחזקתו של הנאשם 2 היה עליו לשכפל את מפתח הרכב, לקבל מבועליו את הקוד המניטרל את קודו הרכב וצלם את רישון הרכב, על מנת שכתובתו של המוכר תהיה ידועה לקשורים. לאחר מכן היה על הנאשם 2 להעביר לנאים 2 את מפתח הרכב, את הקוד ואת צילום רישון הרכב. הקוד וצילום הרישון הועברו באמצעות יישום המסווה את זהות שולח ההודעות דרכו (להלן: "הישום"). כל זאת נעשה על מנת שהנאם יעביר את המפתח, הקוד וכתוות בעל הרכב לאטרש, אשר מצדו יdag לגנוב את הרכב, מבלי שיידרש לפרק אותו ולא לעקוף את ההגנות המותקנות בו. הנאשם אמר לנאים 2 כי תמורה חלקו יקבל תשלום.

נאם 2 הסכים להצעתו של הנאשם.

אטרש פנה לאדם בשם מחמד געבים (להלן: "געבים"), אשר תפקדו היה להסיע את כלי הרכב הגנובים לשטחי הרשות הפלסטינית, בתמורה לתשלום עבור כל רכב.

במסגרת הקשר ובהתאם לשיטה המתווארת לעיל, גנוו הנאשם, אטרש וגעבים מספר כלי רכב, אותם העבירו לשטхи הרשות הפלסטינית, הכל ממופרט בשבועיים כוללים בכתב אישום זה, כדלהלן:

. אישום מספר 1: ביום 8/1/2016 או בסמוך לכך פנה געבים לנאים וביקש ממנו לאתר רכב מסוים מסוג גולף בשכונת רמת בית הכרם, בתמורה לתשלום שישולם לו עבור חילוק בגיןבת הרכב. הנאשם הסכים, נסע למקום באופןו, איתר את הרכב והודיע על כך לגעבים. ביום 11/1/2016 נפגשו געבים, אטרש והנאם. הנאשם הוביל את השניים האחרים לרכב והצביע עליו. געבים גנב את הרכב תוך שימוש במפתח שנמסר לו על ידי אטרש, ובמועד שמסרו לו הנאשם ואטראש, ונסע אחרי הנאשם, שהכוין אותו.

בתמורה לגניבת הרכב שילם אטרש לנאים סך של 600 ש"ח, ולגעבים סך של 2,000 ש"ח.

בעקבות גניבת הרכב שלימה חברת הביטוח מנורה מבטחים תגמול ביטוח בסך של כ - 30,805 ש"ח.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב.

II. אישום מס' 2: בשבוע קודם ליום 15/1/2016 פנה הנאשם לנאם 2, ואמר לו להתענין אצל מכר משותף האם בנו מעוניין למכור את הרכב מסווג פולקסווגן פולו. הנאשם 2 פנה לבעל הרכב, אמר לו בצדק כי הוא מעוניין לרכוש את הרכב, ושכנע אותו למסור לידי את הרכב, את מפתחו ואת הקוד המנטרל את הקוד. נאם 2 נסע עם הרכב, שכפל את המפתח, שלח לנאם באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישויו של הרכב, החזיר את הרכב לבuaiו, והעביר לנאם את מפתחו של הרכב.

הנאם העביר לאטרש את המפתח והקוד, ומסר לו היכן נמצא הרכב. ביום 15/1/2016 הגיע אטרש למקום, גנב את הרכב באמצעות המפתח והקוד שהי בראשו, ונסע מהמקום.

בתמורה שילם הנאשם לנאם 2 סך של 100 ₪.

בעקבות גניבת הרכב שלימה חברת הביטוח הרائل ביטוח ופיננסים תגמול ביטוח בסך של כ- 50,340 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב.

III. אישום מס' 3: בשבועיים קודם ליום 16/1/2016 פנה נאם 2 לבעל הרכב מסווג פולקסווגן ג'יטה, וטعن בפניו בצדק כי הוא מעוניין להראות את הרכב ללקוח פוטנציאלי. בעל הרכב מסר לנאם 2 את מפתחו ואת הקוד המנטרל את הקוד. נאם 2 נסע עם הרכב, שכפל את המפתח ושלח לנאם באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישויו של הרכב. לאחר מכן, החזיר את הרכב לבuaiו, והעביר לנאם את מפתחו של הרכב.

הנאם העביר לאטרש את המפתח ואת הקוד, ומסר לו היכן נמצא הרכב. אטרש הגיע למקום, אך לא מצא את הרכב. בעקבות זאת הנאם התקשר לבעל הרכב, הדזהה בצדק בשם "יוסי", אמר לו כי הוא מעוניין לקנות את הרכב, ושאל אותו היכן ניתן לראות את הרכב. ביום 16/1/2016 הגיע אטרש למקום בו אמר בעל הרכב לנאם כי הרכב נמצא, גנב אותו תוך שימוש במפתח ובקוד שנמסרו לו על ידי הנאשם, והעביר אותו אחרים.

בתמורה קיבלו הנאשם ואטרש, כל אחד, סך של 6,000 ₪, מתוכם שילם הנאשם לנאם 2 סך של 2,000 ₪.

בuckבות גניבת הרכב שלימה חברת הביטוח אילון תגמול ביטוח סך של 94,705 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב.

א). אישום מס' 4: כשבוע לפני 24/1/2016 פנה הנאשם לנאם 2 וביקש ממנו לאתר הרכב מסוג סקודה סופרב לשם גניבתו, בשל מחירו הגבוה של הרכב גנוב מסוג זה. נאם 2 איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למכירה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעליו וטען לפניו בצדבי כי יש לו ל��וח המעווניין לרכוש את הרכב. נאם 2 קיבל מבעל הרכב את מפתח הרכב ואת הקוד שמנטרל את קודן הרכב, נסע עם הרכב ושכפל את המפתח. במקביל, שלח לנאם באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישויו הרכב. לאחר מכן החזיר לנאם 2 את הרכב לבאיו, והעביר את המפתח לנאם.

הנאם מסר לאטרש את המפתח, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב. אטרש הגיע למקום, אך לא מצא את הרכב. لكن ביקש הנאם מנאם 2 להגיע למקום ולזיהות את הרכב עבור אטרש, וכך היה. ביום 24/1/2016 הגיע אטרש למקום, גנב את הרכב באמצעות שימוש במפתח ובקוד, והעבירו לאחרים.

בתמורה קיבלו הנאשם ואטרש, כל אחד, סך של 6,000 ₪, מתוכם שילם הנאשם לנאם 2 סך של 2,000 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב.

א). אישום מס' 5: סמוך לפני 24/1/2016 פנה הנאשם לנאם 2 וביקש ממנו לאתר הרכב מסוג סקודה סופרב לשם גניבתו, בשל מחירו הגבוה של הרכב גנוב מסוג זה. נאם 2 איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למכירה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעליו וטען לפניו בצדבי כי יש לו ל��וח המעווניין לרכוש את הרכב. נאם 2 קיבל מבעל הרכב את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את קודן הרכב, נסע עם הרכב ושכפל את המפתח. במקביל, שלח נאם 2 לנאם את הקוד ואת צילום רישויו הרכב באמצעות היישומון. לאחר מכן החזיר לנאם 2 את הרכב לבאיו, והעביר את המפתח לנאם.

הנאם מסר לאטרש את המפתח, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב.

ביום 27/1/2016 גנב אטרש את הרכב תוך שעשה שימוש במפתח, בקוד ובמידע שהעביר לו הנאשם. אטרש העביר את הרכב לגעאים, וזה מסר את הרכב לאחרים.

בתמורה קיבלו הנאשם אטרש, כל אחד, סך של 6,000 ₪, מתוכם שילם הנאשם לנאים 2 סך של 2,000 ₪, ואטרש שילם לגעבים 500 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב וקבלת דבר ב谋מה בנסיבות מחמירות.

א. אישום מספר 6: סמוך לפני 1/2/2016 פנה הנאשם לנאים 2 וביקש ממנו לאחד רכב מסווג סקודה סופרב לשם גנבותו, בשל מחירו הגבוה של רכב גנוב מסוג זה. הנאשם 2 איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למיניה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעליו וטען בפניו בכזב כי יש לו לקוח המעוניין לרכוש את הרכב. הנאשם 2 קיבל מבעל הרכב את מפתח הרכב ואת הקוד המניטרל את קודן הרכב, נסע עם הרכב ושכפל את המפתח. במקביל, שלח הנאשם 2 לנאים באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישיון הרכב. לאחר מכן החיזיר הנאשם 2 את הרכב לבועלו, והעביר את המפתח לנאים. הנאשם העביר לאטרש את המפתח ואת הקוד.

הנתאים, אטרש וגעבים ניסו לאתר את המקום בו חונה הרכב, ללא הצלחה. בשל כך התקשר הנאשם לבעל הרכב בכזב, הדזהה בכזב בשם "ויסי", טען כי הוא מעוניין לקנות את הרכב וקבע עימיו פגישה בתחנת דלק בירושלים. לאחר זמן קצר התקשר בעל הרכב לנאים, ואמר לו כי הוא ממתין במקום המפגש. הנאשם הודיע על כך לאטרש ולגעבים, שנסעו למקום ברכבו של הנאשם ועקבו אחר בעל הרכב על מנת למוד היכן הוא מחנה אותו. בסופה של דבר איתרו אטרש וגעבים את הרכב, אולם, לאחר שהבחינו בכך שהמקום מצולם, נמנעו מגנוב אותו, ונגשו לגנוב רכב אחר, כמתואר באישום 7.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון פריצה לרכב וקבלת דבר ב谋מה בנסיבות מחmirות.

ב. אישום מספר 7: סמוך לפני 28/1/2016 פנה הנאשם 2 לנאים ושאל אותוizia רכב כדי לגנוב. הנאשם השיב כי בשוק כל הרכב הגנובים יש ביקוש לרכב מסווג פולקסווגן טנספורטר (כפי הנראה הכוונה לפולקסווגן טנספורטר - מ.כ.), וכי אם הנאשם 2 ימצא רכב כזה הוא ישלם לו 3,500 ₪ לאחר השלמת הגניבה. בעקבות זאת פנה הנאשם 2 לשכנו, אשר בחזותו רכב מסווג זה, המועד לשימושה של אשתו הנכה, וביקש ממנו לשאול את הרכב לצורך ביצוע הובלה כלשהי. השכן הסכים לבקש את הנאשם 2, ומסר לו את מפתח הרכב ואת הקוד המניטרל את הקודן. הנאשם 2 נסע עם הרכב, שכפל את המפתח, צילם את רישיון הרכב ושלח לנאים באמצעות היישומון את הקוד ואת הצילום. לאחר מכן החיזיר הנאשם 2 את הרכב לשכנו, והעביר לנאים את מפתח הרכב. הנאשם 2 אמר לנאים שמדובר ברכב של נכה, וכי ברכב מספר רב של מסמכים החשובים לבעל

הרכב. נאשם 2 ביקש מהנאשם שבעצם הגניבה המסמכים יזרקו מוחוץ לרכב, אך הנאשם סירב, על מנת שלא להוות טביעות אצבעות. לאחר מכן מסר הנאשם לאטרש את מפתח הרכב, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב.

ביום 1/2/2016, נגשו אטרש וגעabis למקום בו חנה הרכב, זאת לאחר שכשל ניסיון לגנוב את הרכב הנזכר באישום 6. געabis גנב את הרכב, באמצעות המפתח והקוד שקיבל מאטרש. במקביל, אטרש פיזר זכויות סמוך למקום עמידת הרכב, על מנת להסווות את העובדה שהרכב נפרץ באמצעות מפתח וקוד גנובים.

במהלך, ולאחר מרדף מסוכן ברחובות שכונת הר חומה, געabis נעצר.

בתמורה לגניבת הרכב היי הנאשם ואטרש אמורים לקבל, כל אחד, סך של 20,000 ₪. מtower סכום זה היה אמרו הנאשם לשלם לנאשם 2 סך של 3,500 ₪, ואטרש היה אמרו לשלם לגעabis 2,500 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב וקבלת דבר ב谋מה בנסיבות חמימות.

ג. **בתת"ע 2307-02-15** הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כשרישין הרכב פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 16/12/2014 נаг הנאשם ברכב מנועי על אף שרישין הנהיגה שלו פקע ביום 8/10/2011.

ד. **בתת"ע 4062-10-15** הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כשרישין הרכב פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהigung ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל - 1970.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 18/9/2015 נаг הנאשם ברכב מנועי על אף שרישין הנהיגה שלו פקע ביום 8/10/2011.

ה. **בתת"ע 8331-02-16** הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כשרישין הרכב פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 22/2/2015 נаг הנאשם ברכב מוגע על אף שרישון הנהיגה שלו פקע ביום 11/8/2011.

.
בהת"ע 6888-01-17 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כשרישון הרכב פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מוגע (נוסח חדש) תש"ל - 1970.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 20/12/2016 נаг הנאשם ברכב מוגע על אף שרישון הנהיגה שלו פקע ביום 8/10/2011.

תמצית טיעוני הצדדים:

.2. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 4 שנים, בנוסף למאסר על תנאי, פסילת רישון נהיגה לתקופה ממושכת, פיצוי למטלונים וחילוט האופננוו הנזכר באישום 1 בת"פ 38100-02-16.

לטענת המאשימה, יש להשליך מענינו של נאשם 2, שדינו נגזר לעונש מאסר בפועל למשך שנתיים, לעניינו של הנאשם. חלקו של הנאשם בפרישה, טענה המאשימה, גבוה מחלוקתו של נאשם 2. אך, החלק הכללי של כתוב האישום מתיחס לנאשם, ולא לנאשם 2. הנאשם הוא היוזם, המארגן והמתכנן, בעוד נאשם 2 שימש בידיו ככלי, גם אם ממשמעות.

בנוסף, אישום מס' 1 אינו נוגע לנאשם 2. לטענת המאשימה, יש לקבוע ביחס לאישום זה מתחם עונישה נפרד של 12 עד 30 חודשים מאסר בפועל.

המאשימה הפנתה לכך שבתסaurus המסכם שירות המבחן חזר בו מהמלצתו בתסaurus הראשון, בו המליך להטיל על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

עוד טענה המאשימה כי העובדה שהנאשם חזר ונפתח לרכב לאחר שרישון הנהיגה שלו פקע, בצייר עברו התעבורתי המכבייד, מלבדים שאין לו מORA מפני החוק, וכי הוא פועל בדףים שאינם נורמטיביים. המאשימה אינה מתעלמת מכך שעבירות האליםות בה הורשע הנאשם הינה בדרגת חומרה נמוכה יחסית. עם זאת טוענת היא כי הנסיבות הדברים, ועיקרן אחידות העונישה, מצדיקים לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם כולל לעבירות בהן הורשע, של 36 עד 66 חודשים מאסר.

.3. ב"כ הנאשם מצדיו הציג מסמך שנערך ביום 20/4/2007 ע"י עובד סוציאלי בעוממת אפשר, בו נרשם כי הטיפול הפרטני בנאשם נמשך, הנאשם מפיק תועלת רבה מהטיפול, חלים עליו שינויים חיוביים, והוא עמוד 7

עומד בקריטריונים של החלטה מהפרעת הימורים והרחיק לכת במישור של התפתחות אישית. עוד צוין כי מעקב טיפול בנאש ימשך כל עוד הוא מעוניין בכך, ולכל היתר עד חודש אפריל 2018. בשל כך ביקש הסגנור לדחות את מועד הティיענים לעונש למשך 8 חודשים או, לכל הפחות, למשך 3 - 4 חודשים. לטענתו, דחיה כאמור תאפשר להעמיד לעיון בית המשפט תמונה מלאה אודות ההליך הטיפולי של הנאש.

לטענת ההגנה, הנאשם מא�ר להימורים שנים ארוכות. בשל התמכרוותו זו משפחתו איבדה את כל רכושה, לוותה כספים ונקלעה לחובות. כתוצאה מחובות אלו, בין היתר לגורמים שאף אחד לא רוצה להיות חייב להם כספים, הוטלה הגבלה על רישיון הנהיגה של הנאשם ע"י רשם ההוצאה לפועל, והוא נקלע למצוקה כלכלית קשה והיה עם הגב אל הקיר. כך הפרק הנאשם, אשר עד גיל 35 היה אדם נורטטיבי, בעל טוב ואב אהוב, למי שפצע בצוואה קשה כלפי הציבור וככלפי קורבנות העבירות שביצע.

לטענת הסגנור, עבירות התעבורה בוצעו על ידי הנאשם בזמן שהסיע את אביו, בלית ברירה, לטיפול דיאליזה בבית חולים.

הסגנור טען כי הטלת עונש מאסר ממושך על הנאשם יסקן מאופן ממש את ההליך השיקומי בו הוא משתתף מזה כשנתיים, יגרום לכך שהוא יפתח בעיות, יעמוד בסיכון רב לרצידיביזם ויביא לכך שגם ישוחרר מבית הסוהר הוא לא ידע לעשות כלום ויאבד לחברה.

הסגנור ציין עוד כי הנאשם הודה עוד בחקירתו במשטרת, סייע לה, שיתף עמה פעולה ולקח אחריות על מעשי.

لبיקשת ההגנה, התאפשר לה להציג אסמכתאות לכך שרישון הנהיגה של הנאשם פקע בשל הגבלה שהוטלה עליו על ידי רשם ההוצאה פועל, ולתרומתו לחברה. ביום 31/7/2017 הגיעו ההגנה הודעה בטעם לשכת ההוצאה לפועל בתל אביב-יפו, לפיה ביום 27/10/2016 החליט רשם ההוצאה לפועל להטיל על הנאשם הגבלות, בין היתר בנוגע להחזקת רישיון נהיגה.

4. הנאשם בדבריו לבייהם⁸ הביע חרטה על מעשייו, ציין כי מאז הופנה לשירות המבחן הוא לוקח את עצמו בידים, אינו מהמר כלל, משתתף בהליכי שיקום בעממותת אפשר, עובד קשה, משלם חובות ומשתדל להיות אזרח טוב. לדבריו, הוא הביע חרטה בבית המשפט, בשירות המבחן ובummותת אפשר. אילו היה הדבר אפשרי, היה הוא מביע חרטה גם לפני נפגעי העבירה.

taskir shirot mabhan:

5. taskir ראשון הוגש על ידי שירות המבחן לאחר הרשותה הנאשם בעבירות הרכב והמרמה. שירות המבחן פירט בתסקיר זה את נסיבותו האישיות, הכלכליות והמשפחתיות של הנאשם, קשייו וצריכיו הרגשיים.

שירות המבחן ציין כי לנאים חובות כספיים רבים, על רקע התנהלות כלכלית בעייתי ואי הגשת דיווחים על עסקיו בעבר. בהיותו בן 32 החל הנאשם להמר, כאשר הדחף להמר וליטול סיכון כספיים הילך וגבר, והוא פיתח לכך התמכרות של ממש. הנאשם צבר הפסדים וחובות כספיים רבים, לווה כספים מגורמים שונים, בין היתר בשוק האפור, והסתמכותו הכספית הלכה והעמיקה, עד למעטרו.

לנאים אין עבר פלילי, הוא קיבל אחריות על מעשיו לפני שירות המבחן, הכיר במידה רבה בחומרת מעשיו, וביטה בושה, במיוחד כלפי משפחתו ואביו. הנאשם השתמש בטיפול בעוממת אפשר ביחידה לנפגעי אלכוהול והימורים, אובדן כבעל בעיתם הימורים ברמה בינונית, הצלה להתחבר לחילקים כאבים ולהתבונן בהם ובאפשרות לחשוף אותם ולהתמודד איתם באופן אחר, הפגון עקבות, אחריות ו责任心ות. בקשר לטיפולו תוך כנות, פתיחות וスクנות.

לאור כל האמור המליך שירות המבחן בתסaurus זה לשקל גישה שיקומית, ולהטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבנן, פיצוי למטלונים ומאסר על תנאי.

تس考יר נוסף הוגש על ידי שירות המבחן לאחר שה הנאשם בחר לצרף אישומים נוספים, בעקבות אלימות ותעבורה. בתסaurus זה ציין(IService) שה הנאשם תמיד השתתפותו בטיפול הפרטני, אך שיתוף הפעולה שלו בטיפול הקבוצתי היה חלקו בלבד. הוא הפסיד לעמלה ממחצית המפגשים, לא עמד בדרישות הטיפול והגבילות בקבוצה, ביטה עדמה נוקשה והגנתית ועמדת כוח מול מוחות הקבוצה. שירות המבחן הביאר כי השתתפותו של הנאשם בטיפול הקבוצתי דרש חיבור לחילקים הפוגעניים בעקבות ולחנהלותו המינופוליטית שאפיינה אותו במהלך ביצועו, ובכך הנאשם התקשה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע עדמה של צמצום בחומרת עבירות האליםות בה הורשע, לא ראה פסול בהנהגותו והביע עדמה קורבנית והשלכתית ביחס למטלון.

ה הנאשם שלל את ביצוע עבירות התעבורה בהן הורשע, טען כי מדובר באירוע נקודתי, ושלל את העובה שמדובר בRibivo Uriot.

לשטרשות השירות המבחן, לאחר שה הנאשם עבר תהליכי טיפול ממושכים, קיימת אצלו תוכנה רבה יותר למצוקה שחוווה לאורך שנים, ולהיבט הרגשי שהביאו אותו להנהגות התמכרותית סביב הימורים. אולם הוא מתקשה בתובנות פנימית עמוקה יותר ביחס לביצוע העבירות ולראיות חלקו בהן, ומתקשה לגלוות אמפתיה לנפגעים מעשי המרמה והאלימות שביצע. להערכת השירות המבחן, הנאשם מאופיין בקווים נרקיסיסטיים באישיותו, מונע משיקולי עלות תועלת, הן ביחס לטיפול הקבוצתי והן בהתייחסותו לעבירות, להילך המשפטי ולתוצאת ההחלטה בעונישה.

לאור שיתוף הפעולה החלקי של הנאשם בטיפול הקבוצתי, עדמותו הנוקשות, נתיתו להגנתו, הנעתו משיקולי

תועלת, קשיי להתמודד עם פעילות מעמתה עם מעשו והתנהלותו עוברת החוק, העברות הנוספות בהן הורשע, עמדותיו הביעתיות בוגריה להן, תוצאות התיículo התיitulo, התנהלותו הביעתיית, ריבוי העבירות, הימשכותן לאורר זמן והיעדר אמפתיה לנפגעים, חזר בו שירות המבחן מהמלצטו בתסaurus הראשוני. שירות המבחן ציין כי הוא אינו רואה אפשרות להמליץ על המשך תהליך טיפול ושיקום במסגרת הקהילה אשר יפחית את הסיכון לרצידיביזם. עם זאת המליץ שירות המבחן כי בגרר הדין יבואו בחשבון תקופת הטיפול הממושכת והניסיונו השיקומי שנעשה.

דין ומסקנות:

6. המסמך מטעם עמוות אפשר שהציגה ההגנה אינו מצדיק דחיה בשמייעת הטיעונים לעונש.

ראשית, הגורם המקורי אשר בהתאם להוראת סעיף 37 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 בידי בית המשפט להסתיע בו בטרם גזר הדין הינו שירות המבחן (יעקב קדמי **סדר דין בפליליים** חלק שני (מהדורה מעודכנת, תשס"ט - 1638, 2009). בסמכותו ובאחריותו של שירות המבחן, ולא של גורם אחר, לרוץ את מלאה המידע הרלבנטי, להסיק ממנה את המסקנות המתבקשות וליתן לבית המשפט המלצות לאורו. בכל הבודד הרואו לעו"ס בעמותת אפשר, הוא אינו קצין מבנן, והמלצטו אין מיועדות לבית המשפט.

שנית, שירות המבחן, שהפנה את הנאשם לטיפול בעמוות אפשר, היה מודיעו היבט למסמך העומוות האמורה מיום 20/4/2017 ולתוכנו. מסמך זה הפנה על ידי העומוות לשירות המבחן, בעקבות הפניהו הינהו הוגש אליהם כאמור. בתסaurus מיום 2/7/2017 התקיישה קצינת המבחן להמלצטו של העו"ס במסמך האמור, ואף ציטטה בדבריו. עם זאת, לאחר שישירות המבחן הביא בחשבון שיקולים רבים נוספים, הוא מצא כי אין די בהליך הטיפול הפרטני החובי כדי להביא אותו להמליץ על המשך תהליכי טיפולו בנאשם ושיקומו במסגרת הקהילה. לאור המלצטו הברורה של שירות המבחן, אין הצדקה לדחיה נוספת בשמייעת הטיעונים לעונש, חרף דבריו של העו"ס בעמותת אפשר.

7. כפי שיפורט להלן, במסגרת גזר דין זה יש לקבוע 3 מתחמי עונשה. מתחם אחד לעבירות האלימות, מתחם שני לעבירות הרכב והמרמה, ומתחם שלישי לעבירות התעבורה. כפי שציינתי בגרר דיןו של נאשם 2, סעיף 40יג(א) לחוק העונשין מורה:

**"הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות מהוות איורע אחד, יקבע מתחם עונש הולם
כאמור בסעיף 40ג(א) לאיורע כלו, ויגוזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו איורע."**

בפסקה נקבע כי פרשנות המונח "איורע" בהוראה הנ"ל תעשה בהתאם למבנן הקשר ההדוק, כך שעבירות שיש בינהן קשר הדוק ייחשבו לאיורע אחד. קשר זה ימצא בין עבירות שיש בינהן סמיוכות זמניות, או כאשר הן חלק מאותה תוכנית עברייןית, אף אם בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרה, ואף כאשר ניתן היה להפריד בינהן ולהבדיל לאחר ביצוע כל אחת מהן (ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת

ישראל 2014/29. העובדה שמעשי העבירה בוצעו ביחס לקורבנות שונים ובמקומות שונים, אינה מחייבת קביעה כי אין מדובר באירוע אחד, כל עוד המעשים מהווים מסכת עברינית אחת (**שם, כב'** השופט פוגלמן, וכן רע"פ 4760/14 **קיסלמן ב' מדינת ישראל** 7/5/2015).

מעשי העבירה שביצע הנאשם בכל כתבי האישום אינם מהווים מסכת עברינית אחת. העבירות נערכו במועדים שונים, ושלא תחת אותה תוכנית עברינית. כמו כן, אין דמיון בין מרכיבי העבירות, תוצאותיהן שונות, אף העריכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצועם אינם דומים. לא ניתן אפילו לראות את כל מעשי העבירה כ"אירוע אחד".

עבירות הרכב והרממה בהן הורשע הנאשם בוצעו על ידו כחלק מתוכנית עברינית אחת, במהלך תקופה קצרה ותחומה של שלושה שבועות. מדובר במשען עבירה דומים, אשר פגעו בערכיהם המשותפים, ומהווים מסכת עברינית אחת. בהתאם, יש לראות עבירות אלה כ"אירוע אחד", ולקבוע מתחם עונשה אחד לכלם.

עבירות התעבורה בוצעו אמנם במהלך פרק זמן ארוך של שנתיים ימים. אולם, מועד פקיעת רישון הנהיגה של הנאשם זהה בכלן, הערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועם זהים, וככלן בוצעו תחת אותו מצב תודעתי בו היה הנאשם שרוי. לפיכך, יש לראות גם בעבירות התעבורה כ"אירוע אחד", ולקבוע מתחם עונשה אחד לכלם.

8. מתחם העונש ההולם לעבירות האלימות בת"פ 4120-11-14:

מעשה אלימות בכלל פוגע באוטונומיה של קורבן העבירה, בשלמות גופו ושלוות נפשו. הרקע למעשה התקיפה של הנאשם את המתлон, דרישתו המוצדקת של המתلون ממנו למלא את חובתו ולהפסיק לעשן בתחנת דלק, מעכימה במידת מה את מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים. ברם, כפי שמוסכם אף על המאשימים, מדובר בתקיפה בעוצמה נמוכה, המצווה בחילקו התחרתו של מנעד עבירות התקיפה. הנאשם פגע אףו בערכיהם החברתיים המוגנים פגעה שאינה מבוטלת, אך גם אינה חמורה במידה ניכרת.

כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם לא ביצع את העבירה לאחר תכנון מראש, אלא בעקבות דרישתו הנ"ל של המתلون.

הנזק יהיה עלול להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה אינו מן החמורים. בפועל לא נגרם נזק פיזי של ממש בשל מעשה העבירה.

כאמור, הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה הינה דרישתו המוצדקת של המתلون מהנאשם שלא

להמשיך לעשן בתחנת הדלק.

לאור כל האמור, ובהתחשב בנסיבות הענישה הנהוגה (השו ת"פ (שלום י-מ) 48449-12-11 מדינת ישראל נ' אריאשי) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין תנאי מאסר קצר בפועל.

.9. **מתחם העונש ההולם לעבירות הרכב והמרמה בת"פ 38100-02-16:**

בגזר הדין שנית בעניינו של הנאשם 2 כבר ציינתי כי לא אחת נפסק שעבירות של גניבת הרכב פוגעות בפרט ובחברה בכללותה. עבירות אלה פוגעות לא רק בKENNIKO של בעל הרכב, אלא גורמות גם לפגיעה כלכלית במצבו כלולו. כתוצאה ממשיעי עבירה אלה נאלץ ציבור בעלי הרכב להגדיל את הוצאותיו על מנת להגן על עצמו מפניהן, ולשאת בעלות ביטוח גבוהות יותר על מנת לצמצם את הנזק הכלכלי העולול להיגרם לו כתוצאה מהן. הצער, עוגמת הנפש והטרדות המרבות הנגרמות לבעל הרכב אינם בני הגנה.

בהתיחס לעבירות גניבת הרכב ציין בית המשפט העליון כי:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעהרxa משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיק עשור (פסק דין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר שנים; היא ממשיכת לנגס ברוכשים של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעת שבידי בית משפט זה לעשותו הוא לחזק את ידיהם של בתים המשפט הדינומים בראיה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".
(ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל 2006/5/15)

הנאם היה מיזומה של תוכנית עברייןית שקיבצה חוליה בת מספר חברות, פעלה בתחוםם רב, בעורמה ובמרמה. הנאשם ואטרש הם שהגו את התוכנית שהביאה ללבידתם של קורבנות העבירה, לאחר שנאשם 2 קנה את אמוןם והביא אותם להפקיד בידו את אותם אמצעי ביטחון שנועד למנוע את גניבת רכבם. הנאשם ביצע את מעשיו לאחר תכנון מראש, גיס למיזמה את הנאשם 2, וכאשר לא היה די בפעולותם של האחרים כדי להביא לגנבת כלי הרכב, פנה הוא בעצמו בצד לבאים, ובדרכו עורמה ומרמה קיבל מהם מידע שיאפשר את הגניבה.

הנזקים שעולמים היו להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות פורטו לעיל. הנזקים שנגרמו בפועל דומים במהותם לנזקים האמורים. 5 מתוך 7 כלי הרכב שהנאם נתן חלק בגניבתם גנבו בפועל והובילו לאחרים. אחד מכל הרכב לא נגנב בשל קיומן של מצלמות במקום החניה, ורק נספ נגנב, אך בלבד לאחר מרדף משטרתי.

.10. כפי שטוענת המאשימה, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות גבוהה מחלוקת היחסי של הנאשם 2. כאמור, הנאשם הרג את התוכנית העברינית, הוא זה שפנה לנאם 2 בהצעה לחקת בה חלקו, וחלקו בשל גובה באופן משמעותי מחלוקת של הנאשם 2. כמו כן, הנאשם הורשע בעבירה נוספת של גניבת רכב, שבוצעה ללא מעורבותו של הנאשם 2.

אולם, אין להתעלם מכך שנאם 2 הוא זה שייצר קשר עם קורבנות העבירות, הציג לפניהם מצגי צב, רכש את אמונם במרמה, בא עמו ב מגע בלתי אמצעי והוביל אותם ברשותו. אין להתעלם גם מכך שבאים מס' 7 נודעת למשעו של הנאשם 2 חומרה יתרה במילוי. הנאשם 2 פעל בתכוון קר ומוחשב, בעוזות מצח של ממש, הוביל בראש שתווה את שכנתו הנכה והביא לגנבת כלי הרכב המשמש אותה. זאת עשה הנאשם 2 לאחר שבולה של שכנתו הנכה נערר לבקשתו, והואיל להשאיל לו את הרכב לצורכי ביצוע הובללה. הנאשם אומנם ידע כי הרכב באישום זה הינו רכב נכה, אך לא הוא זה שיזም ופועל לטווות כלפי בעליו את מצג המרמה, ולא הוא זה שניצל לרעה את ההיכרות אליה ועם בעלה ואת טוב לבם על מנת להפילים ברשותו.

אני סבור אפוא כי הפער בין מתחם העונשה שנקבע לנאם 2 לבין מתחם עונש הホールם לנאם אינו גדול.

.11. בהתחשב בערכיים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם, במידה הפגיעה בהם, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הנ"ל, נראה לי כי מתחם העונש הホールם למשעי העבירה שביצע הנאשם נע בין 26 חודשים מאסר בפועל לבין 60 חודשים מאסר בפועל.

.12. מתחם העונש הホールם לעבירות התעבורה בתמ"ע 2307-02-15, תח"ע 4062-10-15, מתח"ע 8331-02-16 וחת"ע 6888-01-17

עבירה של נהוגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה פקע, כשהיא עצמה, אינה בעלת חומרה יתרה. קר, כאשר רישיון הנהיגה פקע בפרק זמן של עד 6 חודשים קודם לאיורע, ובנסיבות מסוימות אף עד שנתיים קודם לאיורע (ראו: מס'ד 2 ו- 2א לצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002) מדובר בעבירה קנס מסוג ברירת משפט בלבד, בה הנהג אינו נדרש להתייצב לדין בביהם"ש, אלא רשאי לעשות כן.

ברם, ככל שמתארך מזמן שחלף מאז פקיעת רישיון הנהיגה ועד למועד הנהיגה, הולך ומתפשט ההבדל בין נהוגה בזמן פקיעת רישיון לבין נהוגה בהעדר רישיון הנהוגה. נהוג אשר אינו מושחה נהוג בזמן רב נדרש לנקוט מספר פעולות לשם חידוש רישיונו, ובכלל זאת בחינה של CISORI הנהוגה שלו.

טענת הנאשם כי תוקף רישיונו פקע אך בשל הגבלה שהוטלה עליו על ידי רשם ההוצאה לפועל, אינה מתישבת עם הودעת ההוצאה לפועל שהוגשה על ידו ביום 31/7/2017 לתמיכת בטעنته זו. על פי הודעת ההוצאה לפועל הנ"ל, הגבלת רישיון הנהוגה שלו נכנסה לתוקף ביום 27/11/2016, בעוד על פי

עובדות כתבי האישום בהם הודה, פקע תוקף רישיונו למעלה משנתיים קודם לכן, ביום 8/10/2014.

בעניינו, הנאשם נהג ברכב במועדים שונים, בהם החלו בין 3 ל-5 שנים מאז פקע תוקף רישיונו. מדובר בפרק זמן שאינם מבוטלים, המחייבים עמידה בתנאי רשות הרישי לשם חידוש הרישיון. יש להסיק אפוא כי נובעת סכנה מנהיגה זו. עם זאת, אין בפרק זמן אלא, כשהם לעצמם, כדי להביא למסקנה שהנאשם העמיד את המשתמשים בדרכים בסכנה ברמה דומה לנוהג שאינו מורשה או לנוהג בזמן פסילה.

עבירה של נהיגת רכב מנوعי ללא ביטוח חובה עלולה לגרום לקשיים במיושם פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם תתרחש בעת הנהיגה, ולהטלת הנטל הכלכלי הנגרם מן התאונה על כתפי הציבור.

העובדת שהנאשם שב על ביצוע העבירות פעמיים אחר פעם, למרות שנטאפס על ידי גורמי האכיפה וזומן לדין, מעכימה את מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים.

לא יכול ספק כי הנאשם נהג ברכב לאחר תכנון, ולא באופן מקרי.

בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה מנהיגתו של הנאשם, לא נזקי גוף, לא נזקי רכוש ולא נזקים כלכליים ארוכים. אולם, מדובר בתוצאה אקראית, של אי התמצשות הסיכון שיצר הנאשם, לא בשל חרטתו, אלא חרף העובדה שהוא שב פעמיים ונוהג ברכב מנועי ללא רישון נהיגה בתוקף.

טענת הנאשם כי נהג ברכב על מנת להסייע את אביו לטיפולו דיאליזה אינה משמשת שיקול לקללה. ראשית, לא הוכח כי כך היו פניו הדברים. כידוע, הודהה בעבודות כתוב האישום ממשמעה שאלן העבודות המהוות תשתיית לגזר הדין שיגזר. בית המשפט איננו אמרו להתייחס בגזר הדין לנسبות נוספת, אשר אין להן אזכור בכתב האישום ובראות אחרות (ע"פ 8314/03 **ר' ג'אח נ' מדינת ישראל** 7/62005, ע"פ 11/11 5677 **פלוני נ' מדינת ישראל** 12/6/18). מאחר שבכתב האישום לא בא ذכרן של נסיבות הנהיגה הנטענות, לא ניתן לקבלן. שנית, לא הייתה הצדקה לכך שהנאשם, שאינו מחזיק ברישון נהיגה בתוקף, יסייע את אביו לטיפול רפואי, ולא יסתיע לשם כך למי שמחזיק רישון נהיגה בתוקף, או יעשה שימוש בתחום ציבורית, מונית לדוגמא. אין מדובר באירוע חרום פתאומי שחייב את הנאשם לנוהג ברכב של מנת להעניק טיפול חרום לאביו, אלא בטיפול שגרתי וידוע מראש, אליו היה עלו להיערכם מבעוד מועד, ולפעול בדרך חוקית.

לאור האמור, ובהתחשב בנסיבות הענישה הנהוגה (ראו: תת"ע (א-מ) 1818-03-15 **מדינת ישראל נ' עלוי** 2016, 30/3/2016, תת"ע (א-מ) 4310-07-10 **מדינת ישראל נ' אבו עצא** 2012, 22/1/2012, תת"ע (א-מ) 234-03-11 **מדינת ישראל נ' סלים** 2011, פ"ל (א-מ) 10169-02-11 **מדינת ישראל נ' ענאי** 2011) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי עבירות התעבורה שביצע הנאשם נע בין מאסר מותנה בצריף קנס ופסילת רישון, לבין מספר חדשים מאסר בפועל.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחמי הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הנזקים שנגרמו ויגרמו לו ולמשמעותו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונשים שיוטלו עליו. עוד יש להתחשב באחריותה של העונש המבוקש נטול על עבירות הרכבת והמרמה ובהודאותו בשלב מוקדם של ההליכים, אשר חסכה מזמן של עשרות העדים המפורטים בכתב האישום ומזמן של הצדדים, כפי והביאה לחיסכון של ממש במשאיי המערכת. בנוסף, יש להביא בחשבון את נסיבותו של הנאשם, כפי שפורטו בתסaurus שירות המבחן, אשר עמדו ברקע לביצוע עבירות הרכבת והמרמה על ידו, עברו הפלילי הנקי, העובדה שזה לו מסרו הראשון, התקופה הממושכת בה שהה בתנאים מוגבלים, וההיליך הטיפולי בו השתתף במשך פרק זמן ארוך. כאן יוער כי על אף שהדבר התאפשר לנאשם, הוא לא הציג אסמכתא לתמיכה בטענותו בדבר תרומתו לחברה.

לחובתו של הנאשם עומדים עמדתו המוצמצמת לעבירת האלימות שביצע, או ראיית הפסול שבה, והיעדר נטילת אחריותו על ידו לעבירות התעבורה בהן הורשע. כן עומדים לחובתו קשיים לגלות אמפתיה לנפגעי העבירה, שיתוף הפעולה החלקי שלו בהיליך הטיפולי, ועבورو התעבורתי המכובד הכולל לא פחות מ-39 הרשעות קודמות בעבירות רבות ומגוונות, בהן עבירה קודמת של נהיגה כשירין הנהיגה פגעה וחלופו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו. אולם, להרשעה קודמת זו משקל מוגבל בלבד, לאחר שחלפו למעלה מ-10 שנים מאז נגזר דין בעניינה.

לנוכח כל האמור אני סבור כי העונש המתאים לנאשם בחלוקת התחתון של מתחמי הענישה ההולמים שפורטו לעיל.

.15. אני אפוא דין את הנאשם לעונשים הבאים:

.א. מאסר בפועל במשך 28 חודשים, בקיוזימי מעצרו מיום 2/2/2016 ועד ליום 3/3/2016. הנאשם יתיצב לריצוי מאסרו בבית המעצר ניצן ברמלה ביום 16/10/2017 עד לשעה 9:00.

.ב. מאסר למשך שנה, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של גניבת רכב.

.ג. מאסר למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור כל עבירת מרמה לפי סימן ו' בפרק י"א לחוק העונשין, כל עבירת אלימות כלפי גוף, או עבירות של נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה בתוקף או בזמן פסילה.

.ד. פיצוי בסך 4,000 ₪ לחברת הביטוח מנורה מבטחים, וכן פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מן המטלונים: חברת הביטוח הראל ביטוח ופיננסים, חברת הביטוח איילון, עת/22, עת/23. הפיצויים יופקדו בקופה בית המשפט ב-10 תשלום חודשים החל מיום 15/11/2017. אולם, אם איש מה

התשלומים לא יבוצעו במלואו או במועדו תעמוד מלאה היתרתו לתשלום מיד.

המואשמה תמסור למצירות בית המשפט בתוך 10 ימים את פרטי המתלונים הנדרשים לשם תשלום הפיצויים. תשומת לב המואשמה כי עיקוב במסירת הפרטים יביא לדחיתת תשלום הפיצויים.

ג. לפסילה מלקלבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם פטור מהפקחת רישיון נהיגה. המזיכרות תחשב מועד הפסילה מהיום.

ה. לפסילה מלקלבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר, אם יעבור עבירה של נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה בתוקף.

ט. אופנווע מ.ר. 74-697-25 יחולט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017.